

தெனியான்

தெனியான்

ஞான தீபம்

கலை இலக்கிய திங்கள் இதழ்

ஆசிரியர்:

எம். ஏ. சூசைதாசன்

‘ஞானதீபா’ ஞாலம் போற்ற நீ வாழி!

இணுவை

ஆ. சபா. பாலகங்காதரன்

1. சித்தம் மகிழ—சிறந்த குளிர—நாம்
பத்தாதென்றியம்ப—இலக்கிய
சொத்துக்களை யெமக்கீந்தாய்—ஞானதீபா
நூறு பத்தாண்டு நீ வாழி!
2. கொத்து இதழில் முத்துக்குவியல்
கோடி கண்டேன்—வாழ்க நீ தீபா!
‘சத்து’ நிறைந்த விதைகள் கண்டேன்
படித்தவை பாவி நான் மயங்கினேன்.
3. பதித்தேன் முத்தம் ஆயிரமுனக்கு
பசியினை மறந்தேன்—பைந்தமிழ் ருசியில்
பாவையென் தங்கை பரிவுடன் வந்தே
பக்கத்தில் அமர்ந்தாள்—
4. பலகவை பழங்கள் பிசைந்து கலந்த
பழச்சாறு கொணர்ந்தே ‘பருகுவீர்’
[என்றான்
பலகவை தரும் ‘ஞானதீபம்’ இருக்கையில்
பழரசம் எதற்கு வேண்டாமென்றேன்!]
5. பாக்கோலமிட்டே வாழ்த்துகிறேன்
பாரினிற் சுடர்விட்ட—‘ஞானதீபா’—
[உன்னை
பூக்கோலமொத்த நின்னெழில் கண்டேன்
பூரித்தேன் புகழ்பெற்று வாழிநீ என்றும்!]

ஞானதீபம்

ஆராய்ந்தறி வறிதலே ஞானம்
அறியாமை இருளகற்றுமே தீபம்.

ஞானம் 1

கார்த்திகை மாத வெளியீடு

தீபம் 5

இதயம் மலரட்டும்

நீன்கு மாதங்களாக கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் பெரு
விருந்தாக வெளிவந்த ஞானதீபம் ஐந்தாவது மாதத்தில் மிகப்
பிரகாசமாய் தீபத்தை எத்திசையிலும் ஏற்றி வைக்கப் புறப்
பட்டுள்ளது.

இவ்வளவுக்கும் அருந்துணை புரிந்து அன்பைச் சொரிந்து
ஆதரவு பொழிந்த பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எம் இதயம்
கனிந்த நன்றித்துதி என்றுமுரியதாகுக.

ஞானதீபம் எடுத்துக்கொண்ட பாதை தீவிரமானது.
பாராட்டற்குரியது என அன்பர் பலர் வியந்து புகழ்ந்துள்ளனர்
எனவே ஞானதீபத்தின் சேவையைத் தமிழுக்கு நன்கு பயன்
படுத்தத் தவறமாட்டாதென்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

இதுகாலவரை கருத்தோவியங்களால் இதழ்களைச் சிறப்
பித்து அழகு செய்க எழுத்தாள நேயர்களுக்கும் விளம்பர
தாதாக்களுக்கும் சந்தாதாரர்களுக்கும் மெது நன்றி.

மேலும் அரிய கவிதைகளுக்கும் பொருள் பொதிந்த கட்
டுரைகளுக்கும் நகைச்சுவைத் துணுக்குகளுக்கும் நாடகங்களுக்
கும் இளம் எழுத்தாளரின் சிறந்த படைப்புக்களுக்கும் எப்போ
தும் ஞானதீபத்தின் வரவேற்புண்டு என்பதையும் இத்தருணம்
நினைவூட்ட விரும்புகின்றோம்.

புதுமைப் பொலிவுடன் ஞானதீபம் புகழ் பூத்தொழிர்ந்து
ஈழத்துலவும் பல மண மலர்களோடு நறு மணம் பரப்பும் வாடா
மலராகத் தனிச் சிறப்போடு திகழ்ந்து வாசகர்களின் இதயம்
மலரப்பண்ண வல்ல இறைவன் இணையடி இறைஞ்சுகின்றோம்.

-ஆசிரியர்

இந்த இதழில்

இதயம் மலரட்டும்.

தாயின் மன அலைகள்.

உறவும் பிரிவும்.

கவிதை வெள்ளம்:

மரணத்தின் கண்திறந்தால்

ஆயுள் சேர் சீதனம்.

அவன் வருவான்

இறை எனப் போற்றுரோ?

லங்கா தேசம் பாரடா,

கிளியே வாராயோ?

புவையர் பூங்கா

இல்லத்தரசியின் கிறப்பு.

கன்னியரும் கற்பு நிலையும்.

இளைஞர் உலகம்

போடுங்கள் கணக்கு

அறிவை அளவிடுவதற்கு.

விஞ்ஞான விடை

பரணிபாடு

சூரியோதயம்

சுத்தனைக் கேளுங்கள்

எண்களும் நீங்களும்

கிராமியக் கிறப்பு

கலையரங்கம்

தாயின் மன அலைகள்

அகுஸ்தீன் ட ரோஸ்

ஏக்கம், துயரம் கொண்ட முகத்துடன் வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்திருந்தான் அன்பே உருவாகிய அந்தத் தாய் தன்னுடைய மகனின் கடிதம் வரும், அவன் பணமும் அனுப்பி இருப்பான் அதைத் தபால்காரன் கொண்டு வந்து தருவான், என நினைத்து உட்கார்ந்திருந்தான். இன்றுடன் ஒருமாதம் ஆகிப் பத்து நாட்களாகிவிட்டனவே. அவன் மாதம் முடிய பணம் அனுப்பி வைப்பவன், இன்னும் ஏன் பணம் அனுப்பி வைக்கவில்லை. அவனுக்கு ஏதும் சுகமில்லையோ, அல்லது பணம்தான் கிடைக்கவில்லையோ, அல்லது அவன் அங்கிருந்து வேறு எங்கும் போய்விட்டானோ. ஆம், அப்படித்தான் இருக்குமோ, போன கடிதத்தில் அவன் வேறு வேலை தேடப் போவதாகவல்லவோ எழுதியிருந்தான். எழுதியபடியே வேறு ஊருக்கு வேலை தேடிக் கொண்டு போய் விட்டானோ தெரியவில்லையே! நான் போட்ட கடிதத்திற்கும் இது வரையில் பதில் போடவில்லையே? அவன் ஏன் இன்னும் கடிதம் போடாமலிருக்கிறான். தெய்வமே, ஏன் தான் இந்தச் சோதனையோ ஏழையின் மீது, என்று ஒரு பெரு மூச்சு வீட்டு விட்டு பாதையைப் பார்க்கிறான் அந்தத் தாய்.

அப்பொழுதுதான் தபாற்காரன் ரோட்டில் வந்து கொண்டிருக்கின்றான். தாய் எழுத்து இருக்கிறுள் தன்னுடைய வீட்டுக்குத்தான் கடிதம் வருகிறது. என்று வாசற் படியையும் விட்டு பாதைக்கு வருகின்றாள். தபாற்காரனோ, அவளையும் கடந்து அடுத்த வீட்டிற்கு போய் ஒரு கடிதத்தை கொடுத்து விட்டுப் போய் விடுகிறான். தாயுள்ளம் அதைப் பார்த்ததும் மகன் கடிதம் வந்திருக்கும், அதை இந்தத் தபாற்காரன் மறந்துபோய் தனக்குத் தராமல் போகின்றான் என்று எண்ணிக்கொண்டு பாதையோரத்தில் நிற்கின்றாள், தபாற்காரன் இதன் வழியாக திரும்பிப் போகும் போது கேட்க வேண்டுமென்று.

தபாற்காரன் திரும்பி வருகிறான், தாய் அவனை நிற்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு. ஏன் பா, எனக்கு ஏதும் கடிதம் வரவில்லையா என்று கெட்கிறாள். அதற்கு அவன், இல்லையே அம்மா என்று கூறிவிட்டுச் சென்று விடுகிறான். தாய் நினைக்கிறாள் திரும்பவும் இரண்டாவது வந்தாலும் வரும் என்று. திரும்பி வீட்டிற்குள் வந்து பகல் சாப்பாட்டிற்கு வேண்டியதைச் செய்கிறாள்!

வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுதும் மகனின் நினைவுதான், வருகிறது. அவன் ஏன் இன்னும் பணம் அனுப்பவில்லை?

பணம்தான் அனுப்பவில்லை கடிதமாவது போடலாமே. கடிதமும் வரவில்லையே. ஆம், போன கடிதத்தில் கூட அவனுக்கு நல்ல சுகமில்லை யென்று எழுதியிருந்தானே, நாளை என்ன செய்கின்றது என்று எழுதிக் கேட்டதற்கு ஏகோ எழுதியிருந்தானே, என்று கூறிக்கொண்டே பழைய கடிதத்தை எடுத்துப் பார்த்துகின்றான், அதில் அவன் தனக்கு வயிற்று வலி என்று எழுதியிருந்தான். அதைப் பார்த்ததும், அவளுக்கு இன்னும் பழைய நினைவுகள் மனதில் தோன்றுகின்றது.

முன் ஒரு தடவை. அவன் வீட்டிற்கு வந்திருந்தபோது, வயிற்று வலி என்று படுத்தவிட்டான். காலையில் படுத்தவன்பகல்வரை எழுந்திருக்கவில்லை. ஐயோ, அம்மா.....ம்மா...ம்.....மா என்று புரண்டு புரண்டு படுத்துக்கொண்டிருந்தான். எவ்வளவோ மருந்து கொடுத்தும் அது கேட்கவில்லை. மனம் கேட்காமல் நாலேந்து வீட்டிற்கு அப்பாலுள்ள தாயம்மாவிடம்போய் சொல்லுகின்றான், தன் மகனுக்கு வயிற்று வலியென்றும், அவன் காலையிலிருந்து படுத்துவிட்டான் என்று, அந்த தாயம்மாவுடன் வீட்டிற்கு வருகிறான்.

அப்பொழுதும் அவன், 'ஐயோ அம்மம்மா' என்றே கிடக்கிறான், இதைப் பார்த்து வீட்டு தாயம்மாள் சொல்லுகின்றான், பிள்ளைப்பால் கொண்டு வந்து அடிவயிற்றிலும் தொப்புளிலும் வைத்துத்தேய்த்து விடுங்கள்,

எல்லாம் சரியாகிவிடும்: என்று சொன்னதும் பிள்ளைப்பாலுக்கு எங்கு போவது? என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போது. தாயம்மாவே எங்கு போயோ பிள்ளைப்பால் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். அதைப் பூசிய பிறகு தானே வயிற்றுவலி நின்றது.

இப்பொழுதும் அப்படித்தான் வந்துவிட்டே கோ! என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, பாணையிலிருந்து சோறு பொங்கி வழிவதைக் கண்டு, அதற்குக் குளிர்ந்த நீர் விட்டு. அதைத் தண்ணீர் வடித்து வைத்து விட்டுத் திரும்பவும் கிண்ணையில் வந்து அமர்ந்து கொள்கிறான்.

இரண்டாவது பட்டுவாடா எப்பொழுதுவரும் என்றும், இந்தத் தபால்சுரன் சில நாளைக்கு நேரத்தோடு வருகின்றான். சில நாளைக்கு நேரம் சென்றும் வருகின்றான். ஓர் சூறிப்பிட்ட நேரத்தில் வருவதில்லை, ஏன் தான் இப்படி இவர்கள் செய்கின்றார்களோ? தெரியவில்லையே என்றும் யோசித்துக் கொண்டிருந்தவன், என்ன நினைத்தாளோ, உள்ளே போய் காகிதமும் பென்சிலுமாக வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு கடிதம் எழுதுகின்றான். என் அன்புள்ள மகனுக்கு. உனது அன்புள்ள தாயார் என்று தான் வழக்கப்படி எழுதுவாள். இன்றும் அதையே எழுதிமுடித்ததும் வேறு என்ன எழுதுவது என்று

கொஞ்சநேரம் யோசிக்கிறாள். பிறகு, இன்று கடிதம் வரும் தானே. கடிதத்தைப் பார்த்த பிறகு எழுதுவோம்.

அவன் வயிற்று வலியென்று எழுதியிருந்தால் உடனே, இங்கு வா என்றுதான் எழுதவேண்டும். ஆம், என்பிள்ளைக்கு வயிற்று வலி வந்தால் தாங்கமாட்டானே நாளுவது போய் அவனை கூட்டிக்கொண்டு வந்து விட வேண்டும். இங்கு கூட்டிக் கொண்டு வந்தால் பிள்ளைப்பால் போட்டுக் குணமாக்கிவிடலாம். அங்கு அவனுக்கு யார் பிள்ளைப்பால் வாங்கிக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். என்று பெருமூச்சுவிட்டு விட்டு வாசலைப் பார்க்கிறாள்.

முற்றத்தில் மாடு ஒன்று நிற்கின்றது. அதை விரட்டிவிட்டுத் திரும்பவும் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு பழைய கடிதங்களைப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். "என்ன அழகாக என் மகன் எழுத்துக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றது. சின்னப் பிள்ளையில், அவனுக்கும் தான் எழுதிக் காண்பிப்பது, அதைப் பார்த்து அவன் எழுதுவதையும் பார்த்து அன்றும் சரி இன்றும் சரி எவ்வளவோ வித்தியாசம், அவன் அவங்க அப்பாவைப் போல் வளர்ந்தும் விட்டான். அவனைப் பார்க்கும் போது அவங்க போலத்தானிருக்கின்றான். அந்தக் காலத்தில் அவங்களும் இவனைப்போல தானிருந்தார்கள். இப்பொழுது

அவர்கள் இருந்தால் இவனுக்கும் அவங்களுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் வாழையடி வாழையாக. ஆம், அவனுக்கும் ஓர் பெண்ணைப் பார்த்து கட்டி வைத்துவிடவேண்டும். யார் வீட்டுப் பெண்ணைப் பார்ப்பது! அவனுக்கு எந்தப் பெண்மேல் ஆசையோ? தெரியவில்லையே? எனக்கு என்றால், அவங்க தங்கை மகள் மேல்தான் விருப்பம். அவனிடம் நான் சாடையாகக் கூறியபொழுது, அவன் அந்தப் பேச்சை அவட்சியமாக பேசி விட்டானே. அவர்களுக்கும் நமக்கும் ஒத்துவராது. அவர்கள் களுசான்போட்ட மாப்பிள்ளை தேடுகிறவர்கள். நமகும் அவர்களுக்கும் எவ்வளவோ தூரம் என்றும் சொல்லிவிட்டானே.

அவன் மனதிலிருக்கின்றதையாவது சொல்லுகின்றானா, அதுவும் தானில்லை, அவனுக்கு தெரிந்த நண்பர்களாவது உண்டா அதுவும் இல்லையே! வீட்டுக்கு வந்தால் எந்நேரமும் வீட்டிற்குள்ளேதானிருப்பான். வெளியில் எங்கும் போகமாட்டான், என்று எண்ணிக்கொண்டு இருக்கும்போது மணியோசை கேட்கின்றது! எப்படிப் பார்க்கின்றாள். ஒரு பள்ளிக்கூடப் பையன் வீட்டைத் தாண்டி பைசிக்களில் போய்க்கொண்டிருக்கிறான். அட இவனா மணியை அடித்தான், நான் தபாற்காரனுக்கும் என்றல்லவா பார்த்தேன் என்று மனதிற்குள் சொல்லிக்கொண்டு திரும்பவும் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்து கொள்ளுகின்றாள்.

இன்றைக்கு வீட்டு வாடகைக்காரன் வருவானே, அவனுக்கு இன்றக்குத்தானே பணம் கொடுப்பதாகச் சொன்னோம்! வீட்டுக்காரன் வந்தால் என்ன சொல்வது, அவனுக்கு பணம் வந்தால் கொடுத்துவிடலாம். அவன் கடிதமும் அனுப்பவில்லை, பணமும் வரவில்லையே? வீட்டுக்காரன் வந்தால் என்ன செய்வது? என்று நெற்றியில் கையை வைத்துக்கொண்டு, இவன் ஏன் தான் கடிதம் போடவில்லையோ தெரியவில்லையே.

கோபமாக மணிக்கூட்டைப் பார்க்கிறாள். மணியோ மூன்று தபால்காரன் வந்து விட்டுப் போய் இருப்பானே? இன்றைக்கும் கடிதம் வரவில்லையே சரி, அவனுக்கு கடிதம் எழுதுகிறேன். கடிதம் கண்டதும் உடனே அவன் வருவான். அல்லது பணத்தை அனுப்பிவைப்பான் என்று கடிதம் எழுதப்போனால். திரும்பவும் என்ன நினைத்தானோ. சீ, அவனுக்கா எழுதுவது அவன் என் மகன் அவனுக்குத்தான் என்னவோ ஏதோ தெரியவில்லையே அவன் உழைத்துத்தானே நான் சாப்பிடவேண்டுமே. அவனாவது கடிதம் போடுகின்றானா. அதுவும் இல்லையே என்று வாசலைப் பார்க்கின்றாள் தபால்காரன் வரமாட்டானா என்று வேறு எவரிடமாவது தபால்காரன் வந்தானா? என்று கேட்போம் என்று அடுத்த வீட்டிற்குப் போய் கேட்கின்றாள், அவர்களோ தெரியாதே என்று சொல்லிவிட்டனர். அவர்களுக்குத்தான் காலையில் கடிதம் வந்துவிட்டதே திரும்பவும் வீட்டிற்கு வந்து கடிதம் எழுதுகிறாள்.

கடிதத்தை எழுதி முடித்தும், அதை அவன் வைத்து அனுப்பியிருந்த தபாலறையில் வைத்து ஒட்டிவிடுகின்றாள். பிறகு, தபால்தலை வேண்டுமே, அதற்குப் பதினொரு சதம் வேண்டுமே? காக்கொண்டு போனால் தானே அந்தச் சுருட்டுக்கடைக்காரன் தபால்தலை கொடுப்பான். என்று சில்லரையைக் கொண்டு போய் முத்திரை வாங்கி, அதைக் கடிதத்தில் ஒட்டப்போகும் சமயம், அந்தக் கடைக்காரரிடம், இன்று இரண்டாவது தடவையாக தபால்காரன் வந்தானா? என்று கேட்கின்றாள். கடைக்காரன், இல்லையே அம்மா. என்று சொல்லும் பொழுது, ஒட்டப்போன தபால் முத்திரையை ஒட்டாமல் நிறுத்திவிட்டு. ஏன் என்று கேட்கின்றாள். கடைக்காரன், இன்றைக்குத் தபால்காரர்கள் எல்லாம் வேலைநிறுத்தமாம், என்று சொல்லத் தாயுள்ளம் பலவாறாகச் சிந்தித்துக் கொண்டு வீடுதிரும்புகிறது.

வீடு திரும்பியதும் முதல் வேலையாகத்தான் மகனுக்கு எழுதிய கடிதத்தைக் கிழித்து அடுப்பில் போட்டு எரித்து விடுகிறாள். பின் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு நினைக்கிறாள், என் மகன் கடிதம் இன்றைக்கு வந்திருக்கும். இந்தத் தபால்காரர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்யாமலிருந்தால் கட்டாயம் இன்றைக்குக்கிடைத்திருக்கும் என்று தபால்காரன்மேல் கோபப்படுகிறாள். இவர்கள் இன்றைக்குப்

ொர்த்துத்தான வேலைநிறுத்தம் பசய்யவேண்டும், என் மகன் கடிதமும், பணமும் வந்தபிறகு வேலைநிறுத்தம்செய்யக்கூடாதா? பண்ணினால் என்ன வாம்? ஒரு கரைச்சலும் இல்லாமல் நாங்கள் நிம்மதியாக இருப்போமே? எப் பொழுது இந்தப் பாழாய்ப் போன வேலைநிறுத்தம் முடியும். அவன் கடிதம் எப்பொழுது நம் கைக்கு வந்துசேரும். வீணாகக் கோப்பட்டு கடிதம் அல்லவா எழுதிப் போடவிருந்தேன் நல்ல வேலை அந்தக் கடைக்காரன் சொல்லாவிட்டால் இந்தக் கடிதம் என்றைக்காவது அவன் கையில் கிடைக்கும். அப்பொழுது அவன் என்னைப்பற்றி என்ன நினைப்பான், தெய்வம் தான் நல்சமயத்தில் என்னை காப்பாற்றியது என்று தெய்வத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்.

அப்பொழுது வீட்டுக்காரன் வீட்டு வாசலில் வந்துநிற்பது தெரிகிறது. அவன் வீட்டு வாடகைக்குத்தான் வந்திருக்கிறான். அவன், என்மமா இன்றைக்கு வரச்சொன்னவர்களே அதுதான் வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறான்.

தாய், ஐயா இன்றைக்கு வரச்சொன்னது உண்மைதான். என் மகன் கடிதம் வரும், பணமும் வரும் என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் இன்றைக்குப் பணமும் வரவில்லை கடிதமும் வரவில்லை. அத்தோடு போஸ்டாபிசிலே ஸ்ரைக்காம் என்னய்யா செய்வது? கொஞ்சம்

பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் நான் பணம் வந்ததும்கொண்டு வந்து தருகிறேன், என்றார்.

ஏன்மமா பொய் சொல்லுகின்றாய், சொன்னால் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும் வாக்கு தவறினவர். தவறினவர் ஏன் இருக்கணும். சொன்னடயத்துக்குக் கொடுத்து விடவேண்டும். கொடுக்கமுடியாட்டி. பொய் சொல்லி ஏமாற்றக்கூடாது என்று நாலு பேருக்குக் கேட்கும்படியும், தெரியும் வண்ணமும் கையைக் காலையாட்டி நடித்துக் காட்டி விட்டுச்சென்று விடுகிறான்.

தாயோ என்ன சோதனை இது கடவுளே என்று வாசலில் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார். அப்பொழுது அவள் முகம், சோகம் நிறைந்து போய் முகம் வெழுக்க கண்கள் இரண்டும் உட்சென்று எண்ணக்கோடுகளுடன் எதையோ பறி கொடுத்ததைப் போல ஒன்றும் விளங்காமல் ஆடாமல் அசையாமல் கற்சிலைபோன்று வானத்தைப்பார்த்த நிலையில் ஒரு சில வினாடி அப்படியே இருந்து விட்டாள் பின், என்ன சோதனையடா இது என்று தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டு உள்ளத்திலே பிறத்தியான் பேசிய பேசிய பேச்சு உறைக்க, மகனின் கடிதமும் வராமற் போய் விட்டது. மற்றவர்களிடம் ஏச்சும் பேச்சும் கேட்கும்படியாசிவிட்டது என்ற மனவேதனையோடு பகல் முழுவதும் ஒன்றும் சாப்பிடாத களைப்பாலும் அப்படியே வாசற்படியில் முந்தானை விரித்துவிட்டு அதன் மேல் அப்படியே படுத்து விட்ட

டாள்: அப்படியே தன்னை மறந்து கண்ணயர்த்தும் விட்டாள்.

பிறகு, கொஞ்ச நேரம் கழித்து அவள் விழித்துப் பார்க்கும்பொழுது, எதிரே மகன் நின்று கொண்டிருப்பது மங்கிய வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது. தான் காண்பது கனவா? நனவா என்று புரியாமல் சண்களைக் கசக்கி விட்டு நன்றாகப் பார்த்தாள். தான் காண்பது கனவல்ல நிஜமாகவே தன் முன்னால் தன்னுடைய மகன் நிற்பது தெரிந்தது பின் திரும்பி, வீட்டினுள் பார்த்தாள் வீட்டில் விளக்கு ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

தாய் மகனைப் பார்த்து எப்பொழுது வத்தாய் மகனை நீ வந்து ரொம்ப நேரமோ? ஏன் நீ வந்ததும் எழுப்பவில்லை, என்று மகனைச் செல்வமாகக் கடிந்து கொண்டு, உன் கடிதம் வரும் வரும் என்று காலையிலிருந்து பார்த்துவிட்டுப் பசியில்லாததாலும் திண்ணையில் உட்கார்ந்தவண்ணம் நன்றாகத் தூங்கி விட்டேன். இப்பொழுது மணி என்ன இருக்கும் என்று மகனைப் பார்த்துக் கேட்டாள்,

அவன் இப்பொழுது ஏழு மணியிருக்கு. என்று சொல்லி, இந்தாருங்கள் அம்மா பணம் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் வந்தேன். நான் வரும்பொழுது நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள். உங்களை ஏன் கரைச்சல் கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் உங்களை எழுப்பாமல் நானே விளக்கை ஏற்றி வைத்தேன். நான் உடனே திரும்பியாக வேண்டும். போய் வருகிறேன். இன்றைக்கே வருவதாகச் சொல்லித்தான் வந்தேன் அதனால் போய்விடவேண்டும் என்று புறப்பட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தான்.

ஏன்டா படபடத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். அவ்வளவு துரமிருந்து வந்திருக்கிறாயே இருந்து சாப்பிட்டுவிட்டுத்தான் போயேன் என்று பகல் தனக்கு சமைத்து வைத்திருந்த சாப்பாட்டை எடுத்து வைத்தாள் அவளே இல்லை அம்மா நீங்கள் சாப்பிடுங்கள் நான் போகும் போது கடையில் சாப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன் என்று உன் இல்லையடா கண்ணு நீ இதைச் சாப்பிடு எனக்குச் சாப்பிட்டு இன்னும் இருக்கிறது என்று தனக்கும் ஒரு கோப்பையில் சாப்பாட்டைப் போட்டுக்கொண்டு இருவரும் சாப்பிட ஆரம்பிக்கின்றனர்.

பின் மகனை வழியனுப்பிவிட்டு, அவன் இருக்கமாட்டேன் என்று ஒதுகிறான். இந்தச் சாப்பாட்டை எவ்வளவு ருசித்துச் சாப்பிட்டான். என்செய்யால்சமைத்த சாப்பாடு இங்கு வந்தால்தான் சாப்பிடுகிறான். அதுதான் தடவை வரட்டும் வந்தால் போகவிடக்கூடாது என்று எண்ணிக் கொண்டு, பணத்தை நானே கொடுக்கவேண்டிய கடன் காரர்களுக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு எல்லாம் அவன் சித்தப்படியே தான் நடக்கும். நாம் யார் நமது எண்ணப்படி நடப்பதற்கு. ஆக்குவதும் அழிப்பதும் அவனே. என்று அங்கு சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த சிலுவையில் அறையுண்டிருக்கும் யேசுவின் பாதத்தைத் தொட்டு முத்தி செய்து கொண்டாள். ஆம் எல்லாம் அவர் சித்தப்படியேதான் நடக்கின்றது. நாம் யார். எம் விதிப்படி என்றும் எதுவுமே நடந்ததில்லையே. (முற்றும்)

“உறவும் பிரிவும்”

— மொழிமலைநாதன் —

“அத்தான்! உங்கள் கால்களில் வீழுந்து கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். மது அருந்துவதையும், சூதாடுவதை விட்டுவிடுங்கள். நம்பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்வையும், நம்குடும்பநிலையையும் எண்ணிப் பாருங்கள். தாய், தந்தையை இழந்து, நீங்களே தஞ்சமென்று வாழும் என்னை, ஏன், எந்தநாளும் ஆக்கினைப் படுத்துகிறீர்கள் என்று, அவர்களை கணவன் நாதன்.. அவளை அடிக்க அடிக்க அடியையும் வேண்டிக் கொண்டு கூறினான். ரஞ்சனி.”

“அடியே ரஞ்சனி! எதுசரி எது பிழை என்று .....எனக்குத் தெரியும், நீ வாயைப் பொத்திக் கொண்டு என்னை வாழ விரும்பும் என்றான் இரு. அல்லது, எங்காவது தொலைந்து போ... ..என்று கூறிவிட்டு, தன் மனைவிக்கு அடித்த தடிமுறிந்து போகவே, அதனைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு வெளியில் நடந்தான் நாதன்!!

காலம் உருண்டோடியது; சிங்கராசா, அவர்கள் குடும்பத்தில் நெருங்கிப் பழகினான். சுருக்கமாகக் கூறினால். அந்தக்குடும்பத்தில் அவனும் ஒருவன் என்றே கூறலாம்: ரஞ்சனியும், சிங்கராசாவைப் பிரிந்திருக்க முடியாமல் தவித்தாள். அவன் தன்

விட்டுக்குச் சென்றாலும், வெளியில் சென்றாலும், கெதிரில் வந்துவிடும்படி கூறிவிடுவாள். இவர்கள் இருவரும் கொண்ட உறவு காதலாக மாறுமென்று யாரறிவார். இது தான் விதியோ?”

அன்றெருநாள் தன் தயேக்குச் சுகமில்லையாம் ஊருக்குப் போய்விட்டு, இரண்டொரு தினங்களில் வந்துவிடுகிறேன் என்று கூறி ஊருக்குவெளிக்கிட்டான் நாதன்.

அன்று இரவு பண்ணி ரெண்டு மணி. எங்கும் இருள் ஆட்கி செய்துகொண்டிருந்தது; ரஞ்சனியின் நான்கு பிள்ளைகளும் நரங்கள் தான் இந்தநாட்டின் வருங்கால முதுகெலும்பு என்று கூறுவது போலிருந்தது. அவர்கள் உறக்கம் வீட்டிற்குள் இருள் ஆட்சிசெய்து கொண்டிருந்தது, அந்தநேரத்தில், அந்த வீட்டிற்குள் ஒரு ஆணும், பெண்ணும் குரல் கேட்டது. கால் மணித்தியாலம் கடந்தபின்பு, ஒரு விளக்கு அறைமுனதும் ஒளிபரவியது. அந்த நேரத்தில் அவர்கள் இருந்தநிலை.....

“ரஞ்சனி! நாம் இனியும் இப்படிவாழ்வது சரியல்ல; இவர்களைவிட்டு நாம் இருவரும் பிரிந்து போய்விடவேண்டும்; அல்

லது, நம் உயிருக்கே ஆபத்து நேரிடலாம்.....என்று அந்த அறைக்குள் தன்னருகில் உடையைச் சரிசெய்துகொண்டிருந்த ரஞ்சனியிடம் கூறினான் சிங்கராசா.”

“நானும் அதைத் தான் யோசித்தேன், இனியும் அவருடனிருந்து என்னை வாழமுடியாது, எனக்கு எல்லாமே நீங்கள் தான்.....என்று கூறினான் ரஞ்சனி.”

“ரஞ்சனி! நாம் வெளிக் கிட்டு, என் வீட்டுக்குப்போக முடியாது அப்பா, அம்மா, தம்பி, என்மனைவி கமலா, அனைவரும் எதிர்ப்பார்கள். அதனால், இங்கேயே ஒரு வீடு வாடகைக்கு எடுத்துப்போய் விடுவோம்..... என்று கூறினான் சிங்கராசா.”

“நம் உறவை. உங்கள்தாய் தந்தை ஏற்றுக் கொள்வார்களா?” உங்கள் மனைவி தான் விரும்புவாளா.....என்று கேட்டான் ரஞ்சனி!

“நீ அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாதே ரஞ்சனி. அப்பா, அம்மா, என்மேல் உயிரையே வைத்திருக்கிறார்கள். மனைவி கமலா என்னைத் தெய்வமாக வணங்குகிறாள். தம்பி தான் எதிர்ப்பான். இப்பொழுது எல்லோருமே எதிர்ப்பார்கள். காலப்போக்கில் எல்லாம் சரியாகிவிடும் ...என்று கூறினான் சிங்கராசா.”

“அப்படியானால். எப்பொழுது வெளிக்கிட்டுப் போவது?” பிள்ளைகளை என்ன

செய்வது?”...என்று கேட்டான் ரஞ்சனி.”

“நானைக் காலையில் எங்காவது ஒரு வீடு வாடகைக்கு எடுத்துவிடுகிறேன். பிள்ளைகள் இரண்டையும் கூட்டிக்கொண்டு அல்லது மூத்தபிள்ளையை உன் அண்ணன்மாரிடம் விட்டு விட்டு நானைப் பின்னேரம் நான்கு மணிக்கு, கோவிலுக்குப் போகிறேன் என்று உன் அண்ணன் மாரிடம் கூறிவிட்டு, நானைக்கு எடுக்கப்போகும் வீட்டுக்குப் போய்விடு. பிறகு மற்றதைக் கவனிப்போம்.....என்று கூறி சரி, சரி, விடியப்போகிறது வரட்டுமா?” என்று கேட்டபடி எழுந்தான் சிங்கராசா.”

“அதற்குள் என்ன அவசரம்?” இன்னும் சற்று நேரம் என்று கூறி. எழுந்தவனை இருத்தினான் ரஞ்சனி.”

“ம்...ம்...இனி முடியாது. அப்படியானால். இச்...இச்... போதுமா? என்ற கேட்டபடி வெளியில் வந்தான் சிங்கராசா” இளங்காதலர்கள் போல் கவிப்பில் தினைத்திருந்த அவர்களுக்கு தாங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்ததையெல்லாம். இரண்டு உருவங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது என்கே அவர்களுக்குத் தெரியப்போகிறது. அதுதான் காதல் என்பது.

மறுநாள் காலையில், தாய்க்குச் சுகமில்லை ஊருக்குப் போகிறேன் என்று கூறிப்போன நாதன் வீட்டுக்குவந்தான். தன் கணவனைக் கண்ட ரஞ்சனிக்கு என்ன

செய்வ தென்றே புரிய
வில்லை.

‘அத்தான்! ஊருக்குப்போக
வில்லையா?’ என்று கேட்டாள்
ரஞ்சனி.

‘‘நேற்றுப் பின்னேரம்,
காசு தருகிறேன் என்று சொன்ன
வன் ஏமாற்றினீட்டான். தீரவு
கூட ஒரு இடத்தில் காசுக்குப்
போய்விட்டு இப்பொழுதுதான்
வந்தேன். இப்பொழுதுதான்
ஊருக்குப் போகப்போகிறேன்.
வரட்டுமா...?’’ என்று கூறிவிட்டு
வெளியில் புறப்பட்டாள்
நாதன்’’.

மாலை நான்கு மணி, கோவி
லுக்குப்போவது போல் அலங்
கரித்து, மூத்தபிள்ளையை, தன்
அண்ணன்மாரிடம் விட்டுவிட்டு.
இளையபிள்ளையைத் தூக்கிக்
கொண்டு, வெளிக்கதவுக்கு வர
வும். அவள் கணவன் நாதன்
சுதவைத் திறக்கவும் சரியாக
இருந்தது.

‘‘ரஞ்சனி! எங்கே போகி
றாய்?’’ ஆம். எங்கேபோகிறாய்
என்றுனக்குத் தெரியும். ஆனால்,
சொல்ல முடியாது, நான் சொல்
கிறேன்கேள். நீயும், சிங்கராசா
வும், நடந்து கொள்ளும்முறை,
எனக்கு சந்தேகத்தையுண்டாக்கி
யது, அதை நிவர்த்திசெய்வ
சுற்காக, அம்மாவுக்குச் சுக
மில்லை, ஊருக்குப் போகிறேன்
...என்று கூறிவிட்டு, திரவ வீட்
டுக்குவந்து. நடந்தகெல்லாம்
அறிந்து கொள்ளேன்.
வேண்டாமிந்த முடிவு ரஞ்சனி.

நீஎன்றோடு வாழவிரும்பாவிட்
டால் பரவாயில்லை, பிள்ளைகளு
டன், உன் அண்ணன்மாரிடம்
இருந்துகொள். நான் எங்கள்
ஊரில் இருந்துகொண்டு, உனக்
கும் பிள்ளைகளுக்கும் காசு அனுப்
புகிறேன். ரஞ்சனி; நம்வாழ்க்கை
கொஞ்சநாள். நம்பிள்ளைகளின்
வாழ்வை எண்ணிப்பார். நீபோய்
விட்டால் பிள்ளைகள் வாழ்வு
பாழாகிவிடும். உன்கால்களில்
வீழுந்து கெஞ்சிக் கேட்கிறேன்.
எங்களைப் பிரிந்துபோய்விடாதே
...என்று கண்களில் நீர்க்கியக்
கூறினான் நாதன்.’’

‘இனிமேல் ஒரு நிமிடங்கூட
உங்களுடன் இருந்து வாழமாட்
டேன், என்னைவிட்டு விடுங்கள்
என்று கூறினான் ரஞ்சனி.’’

உடனே அவளைப் பிடித்தி
ருங்க கையை எடுத்துவிட்டு
வடிநக கண்ணீரையும் துடைத்து
விட்டு ரஞ்சினி: உன்கால்களில்
வீழுந்து கெஞ்சியும், கண்ணீர்
விட்டுக்கதறியும், நீ என்னோடு
வாழவிரும்பவில்லை என்றபோது,
இனிச் சொல்வதற்கு என்ன
இருக்கிறது. நான் நினைத்தால்
உன்கொருமடிவே கட்டிவிடு
வேன். ஆனால், பிள்ளைகளுக்காக
வாழவேண்டியிருக்கிறது நீ
விரும்பிய பிள்ளையை அழைத்
துக் கொண்டு, விரும்பியவனு
டன் போய் வாழ்க்கைநடத்து
ஆனால் ஒன்றைமட்டும் மனதில்
வைத்துக்கொள். இனிமேல்
இங்கு யாரும் இருப்பதாக வந்
தாயென்றால், உன்னையும் கொலை
செய்து, நானும் சாகத்தயங்க

மாட்டேன். இது உறுதி இனியும் என்முகத்தில் விழிக்காதே போய்விடு ...என்று கூறினான் நாதன்.”

“இனைய பிள்ளையைத் தூக்கிக்கொண்டு, வெளிக்கதவைத் திறந்தாள் ரஞ்சனி மற்றப் பிள்ளை ஒடி வந்து. அம்மா, போகாதே என்று அவள் சேலைத் தலைப்பைப் பிடித்துத் தடுத்தது, அதன்கையைத்தட்டி விட்டு, சிரித்தபடி நடந்தாள் ரஞ்சனி. நாதன் மூத்தபிள்ளையை அணைத்துக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டான்.

மறுநாள் நிலாவெளிக்கு தன்விட்டுக்குப்போன சிங்கராசா அம்மா என்று அழைத்தாள் அவளை இடைமறித்த தாய்...

“நிறுத்து நீ ஒன்றும் கூற வேண்டாம். இனிமேல் எங்களை அப்பா, அம்மா என்று அழைக்காதே. எங்கள் மூத்த மகன் நேற்றேடு இறந்துவிட்டான். இறுதிச் சடங்கும் செய்துவிட்டோம். நீ யார் எங்களை அழைப்பதற்கு?” இனிமேல் இந்தப் பக்கமும் வரக்கூடாது எங்கள் முகத்தில் விழிக்கக்கூடாது..... என்று கூறினான் தாய்.”

“அப்படியே தன் தம்பிபக்கம் திரும்பி, தம்பி, நீயும் என்னை வெறுக்கிறாயா? மன்னிக்கமாட்டாயா?” என்று கேட்டான் சிங்கராசா.

“அண்ணா! சே, சே, அண்ணா என்ற புனிதமான சொல்லை, உனக்குச் சொல்லிவிட்டேன். நேற்று நான் வேலைமுடிந்துவந்து

உன்னை அறையில் தேடினேன். காணவில்லை. நீ பக்கத்துவிட்டுக் காரரிடம் நடந்து கொள்ளும் விதம் எனக்குச் சந்தேகத்தை உண்டாக்கியது. தற்செயலாக அந்த விட்டுப்புறம் வந்தேன். நீயும், அவளும், கதைக்கும் குரல் கேட்டது இனிமேல் என்னைத்தம்பி என்று அழைக்காதே. நீ ஒரு கமாந்தக்காரன். குடும்பத்தைக் குலைத்தவன் சுருங்கக் கூறினான். நீ ஒரு கொலைக்காரன். அப்படிப்பட்ட உன்னை அண்ணா என்றும், நான் உன் தம்பி என்றும் கூறவெட்கப்படுகிறேன். தயவு செய்து போய்விடு.....என்று கூறினான். அவன் தம்பி.”

“அப்படியே தன் மனைவியிடம் போய், கமலா ஏதோ நடந்துவிட்டது. இதற்கு மட்டும் தடைவிதித்துவிடாதே..... என்று கூறினான் சிங்கராசா.”

“அத்தான்! அவள் பிள்ளைகளின் வாழ்வை நினைத்துப் பாருங்கள். அவள் கணவனின் மனம் என்ன பாடுபடும் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். அவர்கள் வேதனைப்படப்பட நமக்கு நல் வாழ்வு கிட்டுமா?” நிம்மதியாக வாழத்தான் முடியுமா?” வேண்டாமத்தான் இந்த விளைவு. அவளைக் கொண்டுபோய்விட்டுவிடுங்கள்.....என்று கூறி அவன்கால்களில் விழுந்து கெஞ்சினான், கதறினான், கண்ணீர் வடித்தான். அவன் ஊனை கமலா.”

“கமலா! யார் எதிர்த்தா

லும் சரி. இனிமேல் அவளைக் கைவிடமுடியாது இது உறுதியான முடிவு... என்று கூறினான் சிங்கராசா.”

“அத்தான்! இதுதான் உங்கள் முடிவென்றால் இங்கு மனைவி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று வாவேண்டாம். நானும். பிள்ளைகளும். எப்படியும் வாழ்வோம் பிச்சை எடுத்தாவது, என்றிருண்டு பிள்ளைகளையும் காப்பாற்றுவேன். அதற்கும் முடியாவிட்டால், விபச்சாரம் நடத்தியாவது வாழ்வோம். கணவனே விபச்சாரன் ஆகும்போது அவன் மனைவி விபச்சாரியானால் என்ன?” அத்தான்! ஒன்றி மட்டும் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். அவளை விடாமல் இங்கு வந்தால், என்னையும், பிள்ளைகளையும் பிணமாகத்தான் காண்பீர்கள். இது என் கழுத்தில் கிடக்கும் தாலிமேல் ஆணை. தயவுசெய்து போய்விடுங்கள் என்று கூறினான் அவன் மனைவி கமலா. கண்கள் நீரைச் சொரிந்தது.”

நாட்கள் மாதமாகி ஆறு மாதத்தை எட்டிப்பிடித்துவிட்டது: சிங்கராசாவால் எதையும் முடிவுசெய்யமுடியவில்லை. நிலாவெளியில் தன் வீட்டுக்குப் போய் தாய், தந்தை, மனைவி, மக்களைப் பார்க்கமுடியவில்லை. அங்கே சென்றால் தான் அவர்களைப் பிணமாகத்தானே பார்க்க முடியும், அவர்கள் செலவுக்கு காசு அனுப்பிக்கொண்டான். அவனுடைய ரூபகச் சின்னம்

ரஞ்சனியின் வயிற்றில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

என்றும் போல் அன்றும் கப்பல் வேலைக்குச் சென்றான். இரேடு அவன் ஆடிய நாடகம் முடியப்போவதை அவன் எங்கே அறியப் போகிறான். அவன் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் போது, சாமான் சரிந்து, அவன் மேலேவிழுந்து உயிரைப்பறித்து விடுகிறது. மனுநாள் அவன் பிறந்த மண் உடலை அணைத்துக் கொள்கிறது. இது விதியா? அல்லது நீதியா? யாரறிவார்.

அதோ, ரஞ்சனியின் உடல் சுவப்பெட்டிக்குள் அடங்கி ஊர்வலம் போகிறது, மயானத்தையும் அடைந்துவிட்டது, ஆமாம். அவள் எப்படி வாழ்வது, யார் ஆகரவு? அல்லது செல்வம் கொளிக்கிறதா? தனிமையில் வாழ்வதற்கு; வேலை செய்து பிழைப்பதற்கும் வயிற்றில் இருக்கும் பிள்ளை விடுவதில்லையே பட்டினி கிடக்க முடியுமா? என்ன செய்வது? அதுதான் ஒரு சொட்டு விஷத்தோடு நிம்மதியாக வாழ்கிறான். ஆனால் கருவில் இருக்கும் பிள்ளைக் கொலைசெய்த குற்றவாளி அவள் அல்ல. (யாவும்கற்பனை)

முற்றும்.

கவிதை வெள்ளம்

மரணத்தின்
கண்திறந்தால்...!

--மலைமதி சந்திரசேகரன்

காலம் ஒரு காட்டாறு உடைப்பெடுத்தால்
காணுவதோ பெருந்துயரம் பொருட்கள் சேதம்
நொமைதில் அதன் வெறிக்கு இரையாய் நொந்து
நடுத்தெருவில் நிற்பவர்கள் பலரைக் கண்டோம்
ஓலம் இடும் அதன் ஓசை அடங்கவில்லை
ஓப்பில்லா அதன் சரிதம் மறையவில்லை
ஏழையென்ன நிதி நிறைந்த செல்வன் என்ன
எல்லோர்க்கும் அது கொடுக்கும் நல்ல சாட்டை.

“சீதா” ஓர் ஏழைப்பெண் சாம்பல்தீவு
சீதாராம் ஓடாவி மகளாம், கண்ணால்
பார்த்தாள் ஓர் கதிரவனை ஏட்டையாவா
பண்பினிலே சிறந்தவன் தான் ஆனால் இன்று
கேட்டாள் ஓர் வார்த்தையினை அவர்க்கு நல்ல
கேண்மையுடன் வரன் ஒன்று பார்க்கின்றார்கள்
பாட்டால் தன் மனக்குமுறல் தனை வடித்து
பரிவுடனே வரைகின்றாள் அஞ்சல் பாவம்.

அன்புடைய மன்னவரே ஆசைத்தேனே
ஆணினத்தின் பெரியவரே உங்கள் நெஞ்சை
ஏன் அடைத்து விட்டீர்கள் இதயம் என்ன
“இமிடேஸன்” யந்திரமா எண்ணம் போல
தன்னலத்தை மனத்திரையின் அடியில் போட்டு
தாரணிக்கு உபதேசம் எதற்கு எங்கே
என்னிலையில் பெண்ணொருத்தி இருக்கின்றாள் என்று)
எண்ணியதா உங்கள் மனக்குரங்கு சொல்க!

காதலென்ன கடைச்சரக்கா? விலைக்கு வாங்கி
கண்டபடி சுவைத்திடலாம் என்பதற்கு
வேதனையை விம்மியழும் கண்கள் சொல்லும்
பெந்துயரை என்னிரண்டு புருவம் சொல்லும்

போதனைகள் செய்வதிலோர் உயர்வு இல்லை
 புதுமைகளை உரைப்பதிலே மேன்மை இல்லை
 சாதனைகள் வாழ்க்கையிலே செயலில் வேண்டும்
 சமத்துவமும் இலட்சியமும் நிலைக்க வேண்டும்.

அம்மாவின் கோட்டையிலே அடங்கி ஆங்கே
 அசைவற்றதூணாகிப் போனீரன்பே!
 கம்மாதான் கேட்கின்றேன் இலக்கியத்தில்
 சொன்னகாதல் சாவுகளைப் படித்திருப்பீர்
 தம்பாவால் கவியாண்ட கம்பன்பிள்ளை
 ‘‘தாஜ்மஹால்’’ கதைகளெல்லாம் மறந்துபோச்சா
 என்றெல்லாம் உணரச்சிதனை வடித்துப் பாவில்
 எழுதிட்ட சீதாவின் மடல் முடிக்க.

(ஒளிரும்)

உங்கள் திருப்தியே எமது திருப்தி!

ரீட்டாஸ் இல. 104, மத்திய வீதி,
 திருகோணமலை.

உரிமையாளர்: V. முருகேசன்
 பெண்மணிகளே! உங்களுக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்
 எம் ஸ்தாபனத்தை நாடுங்கள்!

விதவிதமான முடிமயிர்களின் வினியோகஸ்தர்

✱ பிரசியர் ✱ கண்ணாடி ✱ வளையல்கள்

✱ சாய்ப்புச் சாமான்கள்

✱ அலுமினியப் பாத்திரங்கள்

நியாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

104, Central Road,

TRINCOMALEE.

Ritas

ஆயுள்சேர் சீதனம்

—நிலவின் தாசன்—

தாமரை மங்கை முகம் நோக்கி
தங்காய் உந்தன் பரிதிக்கு
சீமான் சீதனம் என்ன வென்றேன்
செழுமை வதனம் எனச்சொன்னாள்.

கருமுகில் வரவால் காதலுற்று
களிநடம் புரிந்த மஞ்சைகளை
அருகினி லழைத்தேன் வினாவிறேன்
அவளோ சீதனம் ஆடலென்றாள்

உலகில் பெரிய மனிதன்தனை
உள்ளம் பெரியோன் எனக்கேட்டேன்
பல லட்சத்து பணத்துடனே
பாதிக்கிராமம் எனச் சொன்னான்.

காதலி அருளால் கஷ்டமெலாம்
கன்னல் என்னும் மனம்பூண்டேன்
ஆதலால் அவளின் அன்புமொழி
ஆயுள்சேர் சீதனம் என்று சொல்வேன்.

அவன் வருவான்

மு. வே. யோகேஸ்வரன்

இனிக்கும் தேன் பருக
இருக்கும் வண்டினத்தின்
வனப்பில் எழில் குலுங்கி
விரியும் மலர் துலங்க
கனக்கும் இரு ளகற்றி (க்)
கனவின் தொடரறுத்து
இனிக்க அவன் வருவான்
இன்பம் மிகத் தருவான்!

கடலின் ஒளி யடங்கி (க்)
கரையில் அலைமுடங்க
அடவித் தவளை யெல்லாம்
அதிகங் களைத் தொடுங்க
படகில் மீன் பிடிப்போர்
பாடும் பண் முழங்க
கடமை யுளம் நிறைந்து
கனிவா யவன் வருவான்!

ஆகக்கூடிய தூரம் நடப்பது ஆனா? பெண்ணா?

வெளியே வேலைக்குச் சென்று திரும்பும் கணவன் தான் அதிச தூரம் நடப்பவன் என்று மனைவி தப்புக் கணக்குப் போடுகிறாள். ஆனால் பெடோ மீற்றர் என்ற கருவியை வீட்டில் அடங்கி இருக்கும் பெண்களின் பாதத்தில் கட்டி அண்மையில் பிரிட்டனில் ஓர் ஆராய்ச்சி. நடாத்திப் பார்த்தார்கள். நம்புங்கள் ஆண்கள் சாதாரணமாக ஒரு நாளைக்கு அரைமைல் தான் நடக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்களோ வீட்டினுள் அறைகளுக்களுளும் வெளியிலும், அடுப்படி மாடிப்படி ஏறி இறங்குவதை எல்லாம் சுணக்கிட்டால் நாலுமுதல் ஐந்து மைல்வரை நடப்பதாகத் தெரிந்தது.

கடையில் வேலை செய்யும் பணிப்பெண்கள் 17 மைலும் வைத்தியசாலைத் தசதிமார் 25 மைல் வரை தினமும் நடப்பதையும் அவ்வாராய்ச்சியிலிருந்து அவ தானிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது.

“லங்கா தேசம் பாரடா”

“பெருந்தெரு” ஏ. ஜெ. எம். முகைடன்

திருகோணமலை

நெற்றி வேர்வை சிந்தடா
நேர்மை வாழ்வு வாழடா
அடிமை வாழ்வு நீக்கியே
அண்ணல் வாழ்வு வாழடா
நாடு உயர்வு பெற்றிட
நாடி உழவைச் செய்யடா
நாளும் பஞ்சம் நீக்கியே
நம் பிணியைப் போக்கடா.

லங்கா தேசம் பாரடா
லாற்றி அடிக்கும் நாளடா
அரிசி இல்லாக் குறையடா
அவ்வற்படும் வாழ்வடா
ஆளுக்கொரு கொத்தடா
அன்றே காணுவித்தடா
அடகு வைக்கும் மாதடா
அதுவு மல்லாப் பிணமடா.

இவற்றைத் தடுத்தி நிறுத்தடா
இலங்கை நாட்டை உயர்த்தடா
இல்லை என்ற நாமத்தை
இனிய உழவாற் போக்கடா
இளைஞர் ரெத்தம் கொதிப்படா
இயங்கி வந்தால் செழிப்படா
இனியும் சோர்வை அகற்றியே
ஏர் முனையை நாட்டா.

“கிளியே வாராயோ”

★ வேலணை மணிமொழி ★

பச்சைக் கிளியே வாராயோ
பருந்தும் மேலே பாராயோ
இச்சையுடன் நீ என்னிடமே
இருந்து இன்புற வாராயோ
உச்சிக் கொம்பர் மீதினிலே
அச்சம் இன்றி இருக்கின்ற
பச்சைக் கிளியே வாராயோ
பாசமாக வளர்த்திடவே.

கூட்டில் உன்னை அடைத்திட்டால்
குறைகள் பலவும் சொல்கின்றாய்
வீட்டுப் பூனை கண்டிட்டால்
விருந்தாய் உன்னை ஏற்றிடுமே!

காடு நோக்கிச் சென்றால் நீ
கள்வர் கூட்டம் கவர்ந்திடுமே
வீடு நோக்கி வாகிளியே
விருப்போ டமுதம் தருகின்றேன்

சந்தா விபரம்

ஞானதீபம்

(மாதாந்த வெளியீடு)

ஆண்டு சந்தா 3 ரூபா 50 சதம்
அரையாண்டு சந்தா 2 ரூபா
தனிப்பிரதி 35 சதம்

குறிப்பு:- மணியோடர், போஸ்டர் ஓடர் என்
பவற்றை ஆசிரியர் ஞானதீபம் என்று எழுதி
கீழ்காணும் விலாசத்திற்கு அனுப்பவும்.

362, மத்திய வீதி, →→→ திருகோணமலை.

இறை எனப் போற்றுரே

—கேதீஸ்வரம்குடி ரமணன்—

தமிழ்க்குலத் துதித்த பாவையரே,
தரங்குலைந் தலைகின்றீர் வீதியிலே,
அமிழ்துயர்ப் பண்பினர் தமிழரெனும்
அறமதை நீவிர் அறியீரோ?

பெண்குலப் பெருமை பூமியிலே
பேனிடும் ஆர்வம் நெஞ்சினிலே,
கொண்டவர் பெருகும் வேளையில், நீர்
கோடாரிக் காம்பாய் மாறுவதோ?

‘மினிஸ் கேர்ட்’ என்னுஞ் சிறு கவுணல்
மின்னும் உடலின் எழில் தெரியச்,
சினிமா நிலையம் செல்லுதற்குச்
சிறிதும் பெட்கம் உமக்கிலையோ?

இடையோடு பாதித் தொடை தெரிய
உடையென ஒருமுழத் துணியுடனே.
படையெடுத்தே வரும் உங்களைத்தான்
பாரதி புதுமைப் பெண்ணென்றதோ?

குதியில் உயிர்ந்த காலணியால்
குவட்டினை எட்டும் உங்களைத்தான்

உதயக் கவிஞன் பாரதியும்

உயர் மாதரென்று உரைத்தனனோ!

தூளினை முட்டும் கூந்தலுடன்

தமிழ்க்குலப் பண்புங் குலைந்திடவே
தோள்வரை சடையை வெட்டுதல்தான்
தோன்றிய நாக நீகமதோ!

மாவினைப் பூசிய மதி முகத்தில்

மான்விழி தோன்றிட மைதீட்டி,
காணியை இதழில் தடவி யெழில்
காட்டுதல் அழிவின் அறிகுறியோ?

இயற்கை எழிலொடு இருந்து விட்டால்,

இப்புனியும்மை யொதுக்கிடுமோ?
செயற்கை அழகு சாதனங்கள்
செய்பவ நிலையேல் இறப்பீரோ?

வாலையர் நீங்கள் ஒப்பனையின்

வடிவங் கொண்டு பவனி வரின்,
வாலிபர் கண்டு உம்மை வலம்
வருவதி லேதுங் குறையுண்டோ?

பண்புயர் பைந்தமிழ் விண்ட வழிப்

பாவையர் பாங்கோ டொழுகி வரின்,
அண்டி வலவரும் ஆடவர்கள்
ஆளும் இறையெனப் பேர்ற்றாரோ?

இல்லத்தரசியின் சிறப்பு

செல்வி S. அமரா

வீரத்தின் பிறப்பிடமும் வெற்றியின் சின்னமுமாக வள்ளங்குவது உலகில் பெண்குலம் என்றால் அது புதிதல்ல உபசாரவார்த்தையல்ல இத்தகையசக்திபடைத்த பெண்களால் நினைத்தால், சாதிக்க முடியாத தென்பது ஒன்றில்லை. உலகையே ஆட்டி வைக்கும் வீரம் படைத்தவர்கள். "பெண்களே இந்நாட்டின் கண்கள்."

கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள்;

"மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்லமாதவம் செய்திட

வேண்டுமம்மா"

என்ற பாடல் மூலம் பெண்களின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஒரு இல்லத்தரசியின் கையில் தான் வீட்டின் பொறுப்பு தங்கியுள்ளது. உழைப்பது ஆண்மகன் கடமையானால் அதனை உரிய வழியில் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுவது பெண்களின் கடமையாகும்.

பெண்களின் திறமையெல்லாம் சமையல் கலையில் பிரகாசிப்பது போல் வேறொன்றிலும் பிரகாசிப்பதில்லை. ஆதலால் சமையல் பொறுப்பை தானே முன்னின்று செய்தல் வேண்டும்.

தனது கணவனின் மனம் நோகாது நடந்து தான் பெற்றெடுத்த குழந்தைச் செல்வங்களை நல்ல முறையில் வளர்த்து, அவர்களின் படிப்பு, உணவு, உடை ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தல் வேண்டும்.

ஒய்வு நேரங்களில் தன் வீட்டைத் துப்பரவு செய்து பார்வைக்குக் கவர்ச்சியாக உரிய இடங்களில் பொருட்களை வைத்தல் வேண்டும். சமையல் அறையை துப்பரவாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

"துணி துவைத்தலும் ஒரு கலை" பெண்கள் வீட்டிலே சலவை செய்யும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதனால், துணிநஷ்டமும், பணநஷ்டமும் ஏற்படாது. தனது வீட்டின் ஒரு பகுதியில் காய்கறித் கோட்டம் அமைத்து கத்தரி, மிளகாய், வெண்டி, வெண்காயம், கீரை முதலிய பயிர்களை நடலாம். ஆடு, மாடு, கோழி முதலிய மிருகங்களை வளர்க்கலாம். இவற்றின் மூலம் தனது தேவையைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளலாம். வருவாயையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கல்வி கற்ற பெண்ணாயிருந்தால், தான் கற்ற கல்வியை சிறுவ சிறுமியர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கலாம். தையல் வேலை, பின்னல்வேலை தெரிந்தால் அத்தனையும் கற்றுக் கொடுக்கலாம்.

இந்தகைய நல்ல செய்கைகளினால் கணவனுக்கு உதவியாக உழைத்து, இன்பமாக தனது

வாழ்க்கைப் படகை செலுத்தலாம்.

“பெண் கடன்

பணிசெய்து கிடப்பதே”

என்பதற்கிணங்க ஒத்துழைத்து இல்லத்தின் அறியாமையாகிய இருளை நீக்கி “ஞானதீப ஒளியை” வீசுவாளாக! வாழ்க பெண்குலம். வளர்க அவர்கள் கலை.

ஞானதீபம் இளைஞர் உலகம்

அங்கத்தவர் மனுப் பத்திரம்

அன்பு அண்ணா,

ஞானதீபம் இளைஞர் உலகத்தில் என்னையும் ஒரு அங்கத்தவனாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்வண்ணம் மிகவும் தாழ்மையுடன் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இளைஞர் உலகச் சட்ட திட்டங்களுக்கமைய எப்பொழுதும் நடந்து கொள்வேனென உறுதியளிக்கிறேன்.

பெயர் _____

முகவரி _____

வயது _____

பெற்றார் அல்லது

கையொப்பம்

பாதுகாவலரின் கையொப்பம்

இன்று பெண்மைத் தன்மையே இழிவு படுத்தும் நிலைமைக்கு ஆகிவிட்டது. இன்றைய சினிமாப் படங்கள் - இன்றைய செய்தித்தாள்கள் யாவும் பெண்மைக் குரிய பண்பினையே அழித்தொழிந்து விடுகின்றன.

“ உயிரினும் சிறந்தன்று
நானே: நாணினும்
செயிர்தீர் காட்சிக்
கற்புச்சிறந்தன்று ”

எனக் கூறுகின்றார். தொல்காப்பியர். பெண்கள் கல்வி பெறவேண்டும். கல்வி மாண்களாகவேண்டும். அறிவிலிகளாக அல்ல அறிவாளிகளாகத் திகழ வேண்டும். இது மறுப்பதற்கல்ல. மாறிவரும் உலகத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக முற்றாக அந்நிய நாகரீகத்திலே மூழ்கி ஆங்கில நாட்டு நடை முறைகளை ஏற்படுத்துவதற்காக நம் சமீழ் நாட்டிலே நம் கிழக்குத் தேசங்களிலே நம் தமிழர் பண்பாட்டினை நடையுடை பாவனையை முற்றாக ஒழித்து விடுதல் முறையல்ல.

ஆகையினால் தமிழ் கூறும் நங்கையர் உலகம் தமது பண்பாட்டினை கற்பு நெறியை வழுவாது காத்து வருதலே முறைமையாகும். அதுவே அவ்வினத்திற்கு அழகையும் பெருமையையும் ஊட்டி மேன்மைப்படுத்துவதாகும்,

குறைந்த
செலவில்
அழகாக
அச்சிடுவதற்கு

சு
டி
ழ்
நா
டு

அச்சகம்

365. கே. கே. எஸ். ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

அங்கத்தவர்

பட்டியல்

35. அ. பரீதா அப்துல் சலாம்
ஆலங்கேணி, 2-ம் வாட்
கிண்ணியா.
36. ஞானமுத்து கந்தசாமி
களுதாவளை
4, களுவாஞ்சிக்குடி.
37. மா குலேந்திரன்
தமிழன் பாசறை
10 நீர்ப்பாசன இவ்லம்
இரத்தமலானை.
38. க. கோணேஸ்வரன்
(கன்னித் தமிழன்)
25 வெலிங்டன் அடை வீதி
திருகோணமலை.
39. எம் மர்சலின்
சயிக்கிள் வேக்ஸ்
கரடிப்போக்கு
கிளிநொச்சி.
40. மு. ரமணகுமார்
மாந்தை திருக்கேஸ்வரம்
மன்னூர்.
41. ஜெகநாதன் சுகுமார்
மாபேரிதன்னை டேரிப்பாம்
தெல்தேனிய
42. கு. இராயப்பு
3 அடப்பன் வீதி
2-ம் ஒழுங்கை
குருநகர் யாழ்ப்பாணம்
43. நே. கிஸ்பேட்
27, 2-ம் குறுக்கு வீதி
றெக்கிள மேசன்
யாழ்ப்பாணம்.
44. செல்வி அருள்யோதி
அன்றனி
7-ம் வட்டாரம்
மூதூர்
45. சி. சுதந்திரராஜா
தவடி வடக்கு
கொக்குவில்.
46. B, பாலுக்
சின்னக்கிண்ணியா
கிண்ணியா—1.
47. எம். ஐ. எம். நஜீப்
மே/பா எம். எஸ். எம்.
இப்புகிம்
பெரிய கிண்ணியா
கிண்ணியா
48. செல்வி எஸ். மங்கை
பிலோமினா
1174, பாலையூர் வீதி
லூர்து நகர்
திருகோணமலை.
49. நீ. இன்னாசிமுத்து
197 மத்திய வீதி
திருகோணமலை
50. வா. மு. இஸ்மு நிலா
றாமயா ஹோட்டல்
சின்னக்கிண்ணியா
கிண்ணியா
51. எஸ். எச். ஆதம்பாவா
(எஸ், எச். சேபி.)
ஈ. எஸ். ஏ. கொலிஜ்
அட்டானைச்சேனை.
52. ரி. சுதந்திரநாதன்
133, பார்சன் வீதி
கொழும்பு—2.

பேர்டுங்கள் கணக்கு

ஒரு நாள் ராமுவின் தந்தை ரகுநாதன் சிலவடைகளை வாங்கி வந்தார். சாயந்தரமானதும் ராமு ஓடிச் சென்று பார்சனை அவிழ்த்து மளக்கென்று ஒன்றை எடுத்து விழுங்கி விட்டான். பின்பு மிகுதியில் 1/7 பங்கு வடைகளை எடுத்துக்கொண்டு மிகுதியை ராமுவின் அக்கா சீதையிடம் கொடுத்தான். சீதா முதலில் இரண்டைத் தின்றுவிட்டு மிகுதியில் 1/7 பங்கை எடுத்துக் கொண்டாள். பார்சல் சீதையின் அண்ணன் பாலுவிடம் கொடுக்க பாலு முதலில் மூன்றைத் தின்று விட்டு மிகுதியில் 1/7 பங்கை எடுத்துக்கொண்டான். இவ்வாறாக மூத்த தமையன் அருமையும் அவனது தாய் பார்வதியும் முதலில் முறையே நான்சையும் ஐந்தையும் எடுத்துத் தின்று விட்டு மிகுதிகளில் 1/7 பங்கை எடுத்துக்கொண்டனர். மிகுதி வடைகளை ரகுநாதன் கணக்குப் பாராமல் தின்றுவிட்டார், ராமு குறும்புப் பயலாதலால் ஒவ்வொருவரும் தின்ற வடைகளை கணக்கிட்டான், அப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் சம தொகை

யான வடைகளை உண்டிருப்பதைக் கண்டான். அப்படியானால் ரகுநாதன் வாங்கி வந்த வடைகளின் தொகை யாது?

அறிவை அளவிடுவதற்கு வினா;

1. பூமியின் முழுப் பரப்பு யாது?
2. பூமியின் சுற்றளவு யாது?
3. நெப்டியூன் கிரகம் சூரியனைச் சுற்றிவர எடுக்கும் காலம் எவ்வளவு?
4. மின் கலத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் யார்?
5. எக்ஸ் கதிரைக் கண்டுபிடித்தவர் யார்?
- 6.. மிகச் சிறிய பறவை எது?

விடைகள்:

1. 196, 950,00 ச: மைல்
2. 24, 926 மைல்
3. 165 ஆண்டுகள்
4. வேஸ்ட்டா கிரகம்பெல்
5. கொன்ராட் ரொஞ்சன்
6. உங்காரப் பறவை நீளம் சுமார் இரண்டரை அங்குலம். தொகுப்பு:

அ. அன்ரனிக்கிறிஸ்ரி

5311, மவுண்ட்காமல் வீதி.

யாழ்ப்பாணம்.

விஞ்ஞான வினாவிடை

1. பெற்றோலியத்தைப் பல முறை பகுதி படக் காய்ச்சி வடித்தால் அதிலிருந்து பெறப்படும்பதார்த்தங்கள் யாவை?
2. மனிதனின் உடல் உள் உறுப்பை போன்று ஒரு சிறு பிராணியின் உடல் உள் உறுப்பு அமைந்துள்ளது. அது எந்தப் பிராணியாகும்.
3. பெற்றோல் சிறந்த எரி பொருளாக திகழ்வதற்கு காரணம் யாது?
4. இலங்கையில் மின்சார வசதியளிக்கும் லக்சபானா நீர் வீழ்ச்சி எந்த மலையில் உற்பத்தியாகிறது?
5. மின்சார காந்த இயல்பை யாரால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது?

தொகுப்பு எழுதியவர்;

எஸ். எம். தாஸ்

யுஹேப டிசைனா '9

'ஸூச சாயமுலொஸகு 'ஃ

'ஏஹாசீஹாஹி ருமசீ

யுஹேப டிசைனா '9

'ஸூச 'ஃ

'ஏயாஹாஹி

யசீ 'ஹிஹா டிசைனா 'ஹூ

ஹூஸா 'ஸூஸகு 'ஹூஸாஹி

'ஹூஸா ஹிஹி ஹூயாஹி

'ஹூஸா டிசைனா 'ஹிஹிஹி

; ஹூஸா

அறிவுமுதம்

1. தமிழுண்டு தமிழ் மக்கள் உண்டு இன்பத் தமிழுக்கு நாளும் செய்யேவாம் தொண்டு.
2. உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம். வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நித்தனை செய்வோம்.
3. அம்பினால் ஜெயிக்க முடியாததை அன்பினால் ஜெயிக்கலாம்.
4. மறப்பது மனித தன்மை, மன்னிப்பது தெய்வத் தன்மை. பழி வாங்குவது மிருகத்தன்மை.
5. சென்றதை மறப்பது நிகழ்காலத்தை நேர்வளியில் செலுத்துவது வருங்காலத்தைப் பற்றி சிந்திப்பது இவை மூன்றும் மனித சந்தோஷ வாழ்க்கைக்கு உரியவையாகும்

தொகுப்பு:

(எழுதியவர் எஸ். எம். தாஸ்)

Space Donated

By

→ Aruna Photo

TRINCOMALEE.

புத்துலக சிற்பியாக்கும் சிகை அலங்காரத்திற்கு
சீரற்ற சிகையை அலை அலையாக அலங்காரமாய்
சுருளப் பண்ணு தற்கு குறைந்த செலவில்
நிறைந்த சாதனையை அளிப்பதற்கு ஒருமுறை
விஜயம் செய்யுங்கள்

மாஸ்டர் ரெலா

சிகை அலங்கார ஸ்தாபனம்
245, ஏகாம்பர வீதி, திருகோணமலை.

உரிமையாளர் :-

எஸ். மரியதாஸ்

Maristella Saloon

TRINCOMALEE.

பரணி பாடு

சிரித்து சிரித்து வீண்பொழுது போக்க எண்ணுதே—காலம்
சென்றுவிட்டால் திரும்பியதைப் பிடிக்க வெண்ணுதே
கழித்துவிட்ட நாளையெண்ணிப் பின் கலங்காதே—உன்
கடமையினை மறந்து வெறும் பழியை வாங்காதே.

எதையும் தாங்கும் நிலைக்கு உந்தன் இதயத்தை மாற்று—
[காற்று
இருக்கும் போதே எழுந்து நின்று பொரியை நீ தூற்று
எதிலும் சிறிது மூளைவிட்டுச் சிந்தனை பண்ணு—உன்
இளமைக்காலம் இருக்கும்போதே எழுந்துவா கண்ணு

உன்னை நம்பி உலகமிருக்கு உனக்குத் தெரியுமா—உன்
ஒருவனாலே கிடைக்கப்போகும் கணக்குப் புரியுமா
அன்னைநாடு அடையப்போகும் பெருமை கொஞ்சமா—
அறிந்துவிட்டால் அதன்பிறகும் வறுமை மிஞ்சுமா [இதைநீ

நம்மைநானே தாழ்த்திக் கிட்டால் நலம்கிடையாது—சுய
நம்பிக்கையொன் றில்லாவிட்டால் ஜெயம் கிடையாது
பொம்மைபோல இருந்துவிட்டால் புகழ்கிடையாது—வெறும்
புகழ்ச்சி எந்த நாளிலேனும் உயர்வடையாது.

இளங்கதிராய் எழுந்துவீறு மாநடைபோடு—உன்
எதிரில்வரும் பெரும்பகைகள் தூசெனச் சாடு
பழங்கதையால் பயனுளதா புதுமையை நாடு—அந்தப்
பாதையிலே சென்றுவெற்றிப் பரணிநீ பாடு.

திரிகவி

“கூத்தனைக்

கேளுங்கள்”

கூலையன்பன், கிண்ணியா

கே: உலகில் உயிரா, பணமா,
மானமா, பாசமா. சிறந்தது?

ப: மானம்.

கே: சிவபண்ணியம், திருக்
கோணமலை,
கடவுளாக இருக்கவேண்டிய
தாய்மார்கள் எல்லாம் தற்
பொழுது பேயாக வேண்டிய
காரணம் யாது?

ப: சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைதான்.
செல்வி விஜயகுமாரி,

பருத்தித்தன்றை.

கே: கடல்கடந்த தேசத்தவரும்
உங்களிடம் கேழ்விகள் கேட்கும்
நிலைவந்தால் நீங்கள் அப்போது
எதைகினைத்துப் பார்ப்பீர்கள்?

ப: கடல்கடந்துவிட்ட “ஞான
தீப”த்தின் புகழை.

ஆர் பாலகிருஷ்ணன், மாத்தளை

கே: திருமலை வந்தால் ஞான
தீபம் காரியாலயத்திற்கும்
வர விரும்புகிறேன் என்ன
சொல் சொல்கிறீர்கள்?

ப: உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக.
செல்வி ஆ. மகேஸ்வரி,

கிளிநொச்சி,

கலை, கலை என்கிறார்களே அது
எங்கே? எப்படி இருக்கிறது?

ப: பணமென்ற பெயரில் பல
ரின் பகடைக் காய்களாக
இருக்கின்றது.

பொ. சாத்தப்பன்,
திருக்கோணமலை.

கே: கூத்தரே! தமிழ்த்தலைவர்க
ளின் வரிசையில் அறிஞர் அண்ணா
வின் இடம் எத்ககையது?
ப: போற்றக்கூடிய புனிதமான
இடம்.

செல்வி கா. சரோஜினி
இணுவில்.

கே: சுற்போதைய ஈழத்தின்
தலைசிறந்த சிறுகதை எழுத்
தாளர் யாரோ?

ப: திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை
யைக் குறிப்பிடலாம்.

எம். மர்சுலின், சிளிநொச்சி

கே: உலகத்தில் குருடர்கள் அதி
கமா அல்லது கண் பார்வை
உள்ளவர்கள் அதிகமா?

ப: கண் உள்ள குருடர்கள் தான்
அகிகம்.

சி. ஜெ. ஜெட்கப், திருமலை

கே: அறிவு துருந்தும் மூடையை
இருப்பவனைப் பற்றி என்ன
நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: பாதக முட்டாளர்.

சி. சுதந்திரராஜா, கெர்க்குவில்

கே: இலக்கியம் என்றால் என்ன?

ப: ஓர் இலக்கினை நோக்கி இயம்
புகல்.

செல்வி: வி. மகேந்திரவகனி

திருக்கோணமலை.

கே: இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில்
ஒரு சீதாப் பிராட்டியார்

அவதரித்தால் .....?

ப: வீட்டுக்கொரு இராவணன்
தோன்றுவான்.

ஜே: சுகுமார், கெங்காலை.

கே: புனி ஆண்டான் தமிழன்
காட்டை அழித்து நகரமாக்கி
ஒன் தமிழன் ஆனால் இப்பொ
முது தமிழனுக்குக் கிடைத்த
கென்ன?

ப: நரகம்.

எஸ். பதுறுதின், அடம்பன்.

கே. ஞானத்தின் மூலம் விதியை
வேல்வ முடியுமா?

ப: விதியை எதனால் தான்
வேல்வ முடியும்.

ஆர். பாலகிருஷ்ணன், மாத்தளை

கே: இன்றைய ஆசிரியர்கள்
பாடசாலைகளில் காதலைப் பற்
றியே மாணவ மாணவிகளுக்கு
போதித்து விட்டார்களே,
இவர்களும் ஆசிரியர்களா?

ப: ஆசிரியர்களல்ல காதல்
ஆசான்கள்!

செல்வன் எஸ், எஸ். ஐ, ஏறூர்

கே: "அவனின்ற ஓர் அணுவும்
அசையாது" எனவே தீய
கருமங்களைச் செய்யத் தூண்டு
வதில் அவருக்கு விருப்ப
முண்டோ?

ப: அவருக்கல்ல செய்பவருக்
குத்தான்.

எஸ், ஏ, றஹிம்நேசன்

திருக்கோணமலை.

கே: சூமரிகளின் ஷிக் குடை
யைப் பார்த்தேனே, அசிங்கா
ரமா? அகங்காரமா? அல்லது
அளவுக்கு மீறிய அலங்கோ
லமா?

ப: மூன்றுமேயில்லை அவதா
ரமேதான்,

(மறு இதழில் தொடரும்)

போடுங்கள் கணக்கு...

விடை! 36 வடைகள்

கலையரங்கம்

“மாலா” சமூக நாடகம்

விமர்சனம்: ★ ஆ அசனார் ★

“நாமகள் நாடகமன்றத்தி
னர்” முதன் முதலாகச் சுய
மான அல்லது ஒரு உண்மை
யான விமர்சனத்தை இந்த
இதழ் “ஞானதிபம்” மூலம்தான்
பெறுகின்றனர் என்பதை இங்கே
குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“அன்புக்காதலன் ரமேசை
யா அல்லது அருமை அத்தான்
சங்கரையா கரம்பற்றுவது எனத்
தெரியாமல் கலங்கிற்றிற்கும் அழகி
மாலா-மனைவியை இழந்து அவ
ளின் உடன் பிறந்த தங்கையை
மணமுடிக்க துடிக்கும் நேரத்தில்
(தொடரும்)

சேவற் கோழி கூவின
செம்மை மலர்கள் மலர்ந்தன
கோவில் மணிக ளார்த்தன
குமுதம் குழத்தில் முகிழ்தன
காவில் பூக்கள் விரிந்தன
கடலின் இரைச்சல் ஒழிந்தன
மேவிப் பரிதி வந்தனர்
மேதினிக் கொளியை தந்தனர்

சேவற் கோழி கூவின

செம்மை மலர்கள் மலர்ந்தன

கோவில் மணிக ளார்த்தன

குமுதம் குழத்தில் முகிழ்தன

காவில் பூக்கள் விரிந்தன

கடலின் இரைச்சல் ஒழிந்தன

மேவிப் பரிதி வந்தனர்

மேதினிக் கொளியை தந்தனர்

செல்வன்:
சுப்பிரமணியம்
யாழ்ப்பாணம்

நம் நாட்டிற்கும் பொருத்தமான

உழவு யந்திரங்கள்

ஹிளே மோற்றே

ஒரே கலப்பையால்

பல உழவு வகைகள்

- ★ யந்திர உபகரணங்களும்
  - ★ அரிசி ஆலை உபகரணங்களும்
  - ★ ஏனைய இரும்புச் சாமான்களும்
  - ★ பாடசாலைப் புத்தகங்களும்
  - ★ ரேட்மாஸ்டர் பைசிக்கிள்களும்
  - ★ ஸ்போட்ஸ் பேபி பைசிக்கிள்களும்
- மற்றும் பல சில்லறைச் சாமான்களும்
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

➔ ஹிளே மோற்றே ←

திருகோணமலை மாவட்ட ஏக வினியோகஸ்தர்கள்

ஆறுமுகம்

ஹாட் வெயர் ஸ்ரோர்ஸ்

404, மின்சாரவீதி ➔ திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 431.

தந்தி: BUKSEL

L
L G F
F

For better living

THE NEWEST ADDITION.. TO THE

L. G. F. Range of

Utility Glass-ware

Modern attractive

Crystal clear

water caraf-

with

Matching Glass

Lanka Glass Factory

Uppuveli : : Trincomalee

PHONE: 435

COLOMBO PHONE: 25937, 22020

இச்சஞ்சிகையின் உரிமையாளரும் ஆசிரியருமான
திரு எம். ஏ. சூசைதாசன் அவர்களுக்காக யாழ். 365
கே. கே. எஸ். வீதி. தமிழ்நாடு அச்சகத்தில் அச்சிட்ட
வெளியிடப்பெற்றது.